36

"நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?"

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #14

V. *இரண்டாம் பஸ்காவில் இருந்து மூன்றாம் பஸ்கா வரை (தொடர்ச்சி).*
  S. *யவீருவின் மகளை உயிர்ப்பித்தல் (மற்றும் பெரும்பாடு உள்ள ஒரு பெண்ணைக் குணமாக்குதல்) (மத். 9:18-26; மாற். 5:22-43; லூக். 8:41-56).*
  T. *பார்வையற்றவரையும் அசுத்த ஆவி பிடித்தவரையும் குணமாக்குதல் (மற்றும் விமர்சிக்கப்படுதல்) (மத். 9:27-34).*
  U. *நாசரேத்தூருக்கு வருதல் (மற்றும் புறக்கணிக்கப்படுதல்) (மத். 13:54-58; மாற். 6:1-6; லூக். 4:16-31).*

இயேசு கலிலேயாக் கடலின் மேற்குக் கரைக்குத் திரும்பி வந்தபோது, ஒரு கூட்டம் அவருக்காகக் காத்திருந்தது (மாற். 5:21; லூக். 8:40). அந்த வேளையில், அவர் ஒரு பெண்ணை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியது உட்படக் குறிப்பிடத்தக்க பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார். இதற்குச் சற்றுப் பின்பு, அவர் தமது சொந்த ஊரான நாசரேத்தூரில் தொடங்கி மூன்றாவது கலிலேயப் பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

"நம்பிக்கை" அல்லது "விசுவாசம்" என்பது இந்தப் பாடத்தின் திறவு கோல் வார்த்தையாக உள்ளது.[1] கிறிஸ்து ஒரு பெண்ணைக் குணமாக்கிய போது, அவர் "... உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது" என்று கூறினார் (மத். 9:22). அவர் ஜெப ஆலயத் தலைவனிடத்தில், "பயப்படாதே, விசுவாச முள்ளவனாயிரு" என்று கூறினார் (மாற். 5:36). அவர், பார்வையற்ற இருவரிடம் அவரால் அவர்களைக் குணமாக்க முடியும் என்று விசுவாசிக் கிறார்களா என்று கேட்டார். அவர்கள், "ஆம் ஆண்டவரே" என்று பதில் அளித்தபோது, அவர் "உங்கள் விசுவாசத்தின்படி உங்களுக்கு ஆகக்கடவது" என்று கூறினார் (மத். 9:28, 29). அவர் நாசரேத்தூரில் புறக்கணிக்கப்பட்ட போது, "அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டார்" (மாற். 6:6).

அற்புத வல்லமைகள் கொண்டுள்ளதாக உரிமைகோருகின்ற சிலர், முதலில் மக்கள் விசுவாசம் கொண்டிராத வரை இயேசுவே கூட அற்புதங் களைச் செய்ய முடியாதிருந்தது என்று போதிப்பதற்கு இந்த வசனங்களைப்

பயன்படுத்துகின்றார்கள். பின்பு, குணமாக்கப்படாதவர்கள் "போதுமான அளவு விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை" என்று கூறுவதன் மூலம், அவர்கள் தங்கள் தோல்விகளுக்குச் சாக்குப்போக்குக் கூறுகின்றார்கள். இவ்வசனப் பகுதிகளில் விசுவாசம் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது உண்மையே, ஆனால் அற்புதங்களை நிகழ்த்துவதற்கான இயேசுவின் வல்லமையானது அவர் உதவி செய்த மக்களின் விசுவாசத்தைச் சார்ந்திருந்தது என்பது உண்மை யல்ல. இதுவரையிலும் நமது படிப்பில் நாம், விசுவாசம் முன் வைக்கப் படாத அல்லது அது சாத்தியமாகவும் இராத பல நிகழ்ச்சிகளை நாம் கண்டுள்ளோம்.[2] இந்தப் பாடத்தில், மரித்துப்போன ஒரு பெண் உயிர்ப் பிக்கப்பட்டதைப் படிக்கவிருக்கின்றோம், அவள் தனது உயிர்த்தெழு தலுக்கு முன்பு விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது நிச்சயம்.

பின்பு, இந்த நிகழ்ச்சிகளின்போது விசுவாசம் வலியுறுத்தப்பட்டது ஏன்? இயேசு தமது ஊழியத்தில் மிகவும் முக்கியமான ஒரு பகுதியை அடைந்திருந்தார். அவர் அந்த வேளைக்கு முன்பு பல அற்புதங்களைச் செய்திருந்தார், விசுவாசத்தை உண்டாக்குதல் என்பது அந்த அற்புதங்களின் ஒரு நோக்கமாயிருந்தது (யோவா. 20:30, 31). அவர் ஒரு சில மாதங்களில் தாம் இப்பூமியை விட்டு நீங்கிச் செல்ல வேண்டியிருப்பதை அறிந்திருந்தார். அவ்வாறு அவர் செல்லும்போது, அவர் விசுவாசிகளின் பலத்த முக்கிய குழுவை தமக்குப் பின்னால் இப்பூமியில் விட்டுச் செல்ல வேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. இவ்விதமாக, அவர் மக்களை அதிகம் அதிகமாகத் தம்மீது விசுவாசம் கொள்ளும்படி வற்புறுத்தினார்.

இந்தப் பாடத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவிலும், விசுவாசம் மற்றும் அவிசுவாசம் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் ஒரு நேர்மாறு ஒப்பீடு உள்ளது. நீங்களும் நானும் விசுவாசிக்கின்றோமா இல்லையா என்பதே மிகவும் இன்றியமையாத கேள்வியாக உள்ளது.

"யவீருவே, நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?"
(மத். 9:18-26; மாற். 5:22-43; லூக். 8:41-56)

விசுவாசம் விளக்கப்படுத்தப்பட்டது
(மத். 9:18, 19; மாற். 5:22-24; லூக். 8:41, 42)

யவீரு என்ற பெயர்கொண்ட ஒரு மனிதர் இயேசுவிடம் வந்தார். NASB *வேதாகமம் இம்மனிதரை "ஜெப ஆலய அலுவலரில் ஒருவர்"[3] என்று அழைக்கிறது (மாற். 5:22; லூக். 8:41ஐக் காணவும்).* KJV *வேதாகமம் இவரை "ஜெப ஆலயத் தலைவரில் ஒருவர்" என்று குறிப்பிடுகிறது. ஜெப ஆலயத்தின் "அதிகாரி" அல்லது "தலைவர்" என்பவர் ஜெப ஆலயத்திற்குப் பொறுப் பாளர்களாயிருந்த "மூப்பர்கள்" குழுவின் அங்கமாயிருந்தார் (லூக். 7:3ஐக் காணவும்).[4] "அதிகாரி" என்பவர் ஜெப ஆலயத்தின் முறைமையைப் பராமரித்தல் (லூக். 13:14ஐக் காணவும்) மற்றும் வாசிக்க அல்லது பேச ஆண்களை அழைத்தல் (அப். 13:15ஐக் காணவும்) உட்பட ஜெப ஆலயத் தின் ஊழியங்களுக்குப் பொறுப்பைக் கொண்டிருந்தார்.[5] யூதர்களின்*

நகரத்தில் ஜெப ஆலயத் தலைவர் என்பவர் உயர்வாக மதிக்கப்பட்ட தனிநபராக இருந்தார்.

யவீரு கிறிஸ்துவை அணுகியபோது, அவர் [யவீரு] "அவர் பாதத்திலே விழுந்து" "அவரை பணிந்து" அவர் தம்முடன் வந்து, "மரண அவஸ்தை யாயிருக்கும்" தனது பன்னிரெண்டு வயதான மகளைக் குணமாக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார் (மாற். 5:22; மத். 9:18; மாற். 5:23).[6] அந்த அலுவலர், கப்பர்நகூமில்,[7] ராஜாவின் மனிதர்களில் ஒருவருடைய மகனை இயேசு குணமாக்கியிருந்ததையும் (யோவா. 4:46-53), அதே நகரத்தில் ஒரு நூற்றுக்கு அதிபதியின் வேலைக்காரனைக் குணமாக்கியிருந்ததையும் கேள்விப் பட்டிருக்கலாம் (லூக். 7:1-10). அவர் [யவீரு] கௌரவத்தைப் பார்க்காமல், கர்த்தருடைய பாதங்களில் விழுந்து, தமது "ஒரே மகளுக்கு" உதவும்படி கெஞ்சினார் (லூக். 8:42). J. W. *மெக்கார்வீ அவர்களின் கூற்றுப்படி, "அவரது தேவைகள் அவரது கௌரவத்தை விடப் பெரியவைகளாய் இருந்தன."[8] உங்களுக்குப் பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்களா? இருக்கின்றார்கள் என்றால், நீங்கள் யவீருவின் இருதயத்தில் இருந்த வேதனையைப் புரிந்து கொள்வீர்கள்.*

இயேசு தயங்கவில்லை. அவர் [இயேசு], [ஜெப ஆலயத்] தலைவரைப் பின்தொடர்ந்து, அவரது [யவீருவின்] வீட்டை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கி னார். அவர்களின் நடைவேகம் மெதுவாயிருந்தது; Living Bible *என்ற வேதாகமத்தில், அவர்கள் "மக்கள் கூட்டத்தில் நெருக்கிக்கொண்டு" செல்ல வேண்டியிருந்ததென்று கூறப்படுகிறது (லூக். 8:42; மாற். 5:24, 31ஐயும் காணவும்).*

விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டது

(மத். 9:20-22; மாற். 5:25-36; லூக். 8:43-50)

யவீருவின் வீட்டிற்குச் செல்லும் வழியில், வழக்கத்திற்கு மாறான ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இது "இடைநிலை அற்புதம்" என்று அழைக்கப் பட்டுள்ளது, ஏனெனில் அற்புதமான நிகழ்ச்சி ஒன்று இன்னொரு அற்புதமான நிகழ்ச்சியின் விவரத்திற்குள் சொருகப்பட்டுள்ளது.

கூட்டத்தினூடே இயேசு சென்று கொண்டிருந்தபோது, பெரும் பாடுள்ள பெண்ணொருத்தி, தீர்மானத்துடன், கிறிஸ்துவை அடையும்வரை நெருங்கி நின்ற மக்கள் கூட்டத்தை விலக்கிச் சென்றாள். மருத்துவரான லூக்கா, அவள் "பன்னிரெண்டு வருஷமாய்ப் பெரும்பாடுள்ளவளாயிருந்து, தன் ஆஸ்திகளையெல்லாம் வைத்தியர்களுக்குச் செலவழித்தும், ஒருவனா லும் சொஸ்தமாக்கப்படாதிருந்த ஒரு ஸ்திரீ" என்று விவரித்தார் (லூக். 8:43). மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, அவள் என்றென்றைக்கும் அல்லது முற்றிலுமாக "அசுத்தமானவளாக" இருந்திருப்பாள் (லேவி. 15:19, 26ஐக் காணவும்).[9]

மாற்குவின் தொகுப்புரையானது, லூக்காவின் சக வைத்தியர்களைப் பற்றி இரக்கத்துடன் கூறப்படவில்லை. அவர் [மாற்கு], அந்தப் பெண், "அநேக வைத்தியர்களால் மிகவும் வருத்தப்பட்டு, தனக்கு உண்டானவை களையெல்லாம் செலவழித்தும், சற்றாகிலும் குணமடையாமல் அதிக

வருத்தப்படுகிறபொழுது” என்று கூறினார் (மாற். 5:26). அந்த நாட்களில், பெரும்பாலான மருத்துவர்கள் ‘‘ஒரு சிட்டிகை அளவு’’ அடிப்படை உடற்கூறியலை[10] “ஒரு சிறுபாத்திரம் அளவு” மூலிகை மருந்துடனும் “ஒரு தொட்டி நிறைய’’ மூடநம்பிக்கையான சடங்காச்சாரத்துடனும் கலந்து கொடுப்பவர்களாக இருந்தார்கள்.

ஒருவேளை நீங்கள், பல ஆண்டுகளாக நோய்வாய்ப்பட்டுள்ள ஒருவரை அறிந்திருக்கலாம், மற்றும் இந்தப் பெண் எவ்வாறு உபத்திரவப் பட்டாள் என்பதைக் கற்பனை செய்யக்கூடியவராக இருக்கலாம். இவள் அநேகமாக, வெளுத்துப் போய், உடல் மெலிந்து, வேதனையினால் உடல் வளைந்து துன்புற்றுக்கொண்டிருந்திருக்கலாம். ஆயினும், இவள் அவ்வழி யாகக் கர்த்தர் வருகின்றார் என்று கேள்விப்பட்டபோது, மறைந்திருந்த சக்தியைக் கண்டாள். அவருக்கு நேர் பின்னால் சென்று நிற்கும் வரைக்கும், அவரிடம் சென்றடைந்து அவரைத்தொடப் போதுமான அளவு அருகாமை யில் நிற்கும் வரைக்கும் இவள் கூட்டத்தினூடே வலிந்து தள்ளித் தனக்கு வழியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு சென்றாள்.

இவள் தனக்குள்ளாகப் பின்வருமாறு நினைத்துக் கொண்டாள்: “நான் அவருடைய வஸ்திரத்தையாகிலும் தொட்டால் சொஸ்தமாவேன்” (மத். 9:21; மாற். 5:27ஐக் காணவும்). அற்புதம் செய்பவர் தொட்டுப் பயன் படுத்தும் பொருட்கள் அற்புத வல்லமையைக் கொண்டிருந்தன என்று பொதுவாக நம்பப்பட்டிருந்தது (மத். 14:36; அப். 19:11, 12ஐக் காணவும்). ஒருவேளை இந்தப் பெண், இயேசுவைத் தொந்தரவு செய்வது அடாத செயலாக இருக்கும் என்று நினைத்திருக்கலாம், ஆதலால் அவரது வஸ்திரத்தை தொட மட்டும் முடிவு செய்திருக்கலாம். இவளது நியாயப் படுத்துதல் எதுவாயிருப்பினும், இப்பெண் கிறிஸ்துவின் வல்லமையின்மீது விசுவாசம் கொண்டிருந்தாள்.

இவள் சென்றடைந்து, ‘‘அவருடைய வஸ்திரத்தின் ஓரத்தைத் தொட்டாள்’’ (மத். 9:21).[11] இவள் அவ்வாறு செய்தபோது, “உடனே, அவளுடைய உதிரத்தின் ஊறல் நின்றுபோயிற்று; அந்த வேதனை நீங்கி ஆரோக்கியமடைந்ததை அவள் தன் சரீரத்தில் உணர்ந்தாள்” (மாற். 5:29). உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், நாங்கள் வியாதியாயிருக்கும்போது, “feeling bad” என்றும், வியாதி நீங்கும்போது “feeling good” என்றும் பேசுகின்றோம். [நமது நாட்டில், “உடம்பு சரியில்லை” மற்றும் “நன்றாயிருக்கின்றேன்” என்ற சொல்வழக்குகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.] இந்தப் பெண் “உடல் சரியில்லாத” நிலையில் இருந்து உடனடியாக “நன்றாயிருக்கும்” நிலைக்குச் சென்றாள்! இவளது உடல் நேரானதை, இவளது கன்னங்களில் [செந்]நிறம் திரும்ப வந்ததை, இவளது முகத்தில் புன்னகை பரவியதை என்னால் [கற்பனையில்] காணமுடிகிறது.

இயேசு தம்மில் இருந்து வல்லமை புறப்பட்டுச் சென்றதை உடனடி யாக உணர்ந்தார் (மாற். 5:30அ; லூக். 8:46). வரையரைக்குட்பட்ட மனிதப் பிறவி என்ற வகையில் என்னால் தெய்வீக வல்லமையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகையால் இவ்விடத்தில் தாமதிக்க நான் விரும்பவில்லை - ஆனாலும் விவரங்கள் என்னை ஈர்க்கின்றன. நான் ஒருவேளை இவ்வசனங்

களில் அதிகமாக வாசிக்கக்கூடும், ஆனால் அற்புதங்களை நிகழ்த்துவதற்குக் கிறிஸ்து சற்றே தம்மிடம் இருந்தவற்றைக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது என்று இவைகள் எனக்குக் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றன. ஒருவேளை, அவர் நிகழ்த்திய ஒவ்வொரு அற்புதமும் அவரை ஏதோ ஒரு வழியில் சக்தியிழக்கச் செய்திருக்கலாம்,[12] ஆயினும் அவர் ஒருக்காலும் இதன் விலையை எண்ணிக் கொண்டு இருந்ததில்லை; அவர் மற்றவர்களைச் சென்று அடைவதற்கு ஒருக்காலும் தயங்கியதில்லை.

வல்லமை தம்மிடத்திலிருந்து புறப்பட்டதை இயேசு உணர்ந்தபோது, அவர் நின்று, "என் வஸ்திரங்களைத் தொட்டது யார்?" என்று கேட்டார் (மாற். 5:30ஆ). இது அவரது சீஷர்களைத் திகைக்கச் செய்தது. அவர்கள், "திரளான ஜனங்கள் உம்மை நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறதை நீர் கண்டும், 'என்னைத் தொட்டது யார்' என்று கேட்கிறீரே" என்றார்கள் (மாற். 5:31). இது நம்மையும் சற்றே கலக்கமடையச் செய்கிறது. இது, அந்தப் பெண் யார் என்று இயேசு அறியவில்லை என்று அர்த்தப்படுத்துகிறதா? அந்தப் பெண் யார் என்றும், அவள் செய்திருந்தது என்ன என்றும் அவள் ஏன் அதைச் செய்தாள் என்றும் இயேசு அறிந்திருந்தார் என்பதாகவே மத்தேயு, மாற்கு சுவிசேஷங்கள் மறைவாக உணர்த்துகின்றன. சற்றே தயக்கத்துடனோ அல்லது தயக்கம் எதுவும் இன்றியோ இயேசு திரும்பி அந்தப் பெண்ணைக் கண்ணோக்கினார் என்று அவை சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன (மத். 9:22; மாற். 5:32).

கிறிஸ்துவின் கேள்விகள் பெரும்பாலும் தகவலைப் பெறும் நோக்கம் கொண்டவைகளாயிராமல், அதற்கு மாறாக, பிறரின் மனதில் சத்தியங்களை ஆழப்பதியச் செய்வதற்கானவைகளாக இருந்தன.[13] இவ்வேளையிலும் விஷயம் இதுவாகவே இருந்திருக்கலாம். ஒருவேளை அவர் தம்மைச் சுற்றியிருந்தவர்கள் இந்தப் பெண்ணின் விசுவாசத்தை - மற்றும் இவளது விசுவாசம் எவ்வாறு இவளது வாழ்வில் ஆசீர்வாதத்தை விளைவித்தது என்பதை - அறிய வேண்டும் என்று விரும்பியிருக்கலாம். ஒருவேளை அவர், என்ன நடந்தது என்றும் மற்றும் அது ஏன் நடந்தது என்பதைப் பற்றியும் இந்தப் பெண் ஒரு தெளிவான கருத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று விரும்பியிருக்கலாம். லூக்கா பின்வருமாறு எழுதினார்:

> *அப்பொழுது அந்த ஸ்திரீ தான் மறைந்திருக்கவில்லையென்று கண்டு, நடுங்கிவந்து,[14] அவர் முன்பாக விழுந்து, தான் அவரைத் தொட்ட காரணத்தையும் உடனே தான் சொஸ்தமானதையும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் முன்பாக அவருக்கு அறிவித்தாள். அவர் அவளைப் பார்த்து: ''மகளே திடன்கொள், உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, சமாதானத்தோடே போ" என்றார் (லூக். 8:47, 48).*

''சமாதானத்தோடே போ'' என்ற ஆசீர்வாதமானது, குணமாகுதல் என்றென்றைக்குமானதென்றும் அவளுடைய உபாதைகள் திரும்பவும் வராதென்றும் நிச்சயத்தைக் கொடுத்தன.

அந்தப்பெண் அவ்விடம் விட்டுச் செல்லுவதை சித்தரித்துக்கொண்டு - பின்பு உங்கள் பார்வையை யவீருவை நோக்கித் திருப்புங்கள். அவர் தமது மகள் மரணவாயிலில் காத்திருந்த இடமான தமது வீட்டிற்கு இயேசுவை

அவசரமாய் அழைத்துச் செல்ல விரும்பினார். அவர் கூட்டத்தை விலக்கிக்கொண்டு செல்லுகையில், பின்வரும் ஜெபத்தை மீண்டும் மீண்டும் அமைதியாகக் கூறியிருப்பார்: "ஆண்டவரே, நாங்கள் தாமதப்படாதபடிக்கு உதவி செய்யும். தேவனே அவள் இறக்கும் முன்பு நாங்கள் அங்கு சென்று சேர எங்களுக்கு உதவும்!" இப்பொழுது அவர், கிறிஸ்து பெரும்பாடுள்ள பெண்ணிடம் பேசிமுடிக்கும் வரைக்கும் காத்திருக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டார். நான் யவீருவாக இருந்திருந்தால், "இயேசுவே, இவளுக்கு நீர் பின்பு உதவி செய்யும்! இவள் பன்னிரெண்டு ஆண்டுகளாக வியாதிப்பட்டு இருக்கின்றாள். இன்னும் இரண்டொரு நாட்கள் இந்நிலை நீடித்தல் அது ஒன்றையும் செய்யப் போவதில்லை. எனது சிறுபெண்ணுக்கு இப்போதே நீர் தேவை!" என்று கதறும்படி சோதிக்கப்பட்டிருப்பேன்.

தாமதத்தினால் அந்த [ஜெப ஆலயத்] தலைவன் சலிப்புற்று இருந்தால், சலிப்பு வருத்தமாக மாறியது, ஏனெனில் அவருக்குப் பின்வரும் வார்த்தை வந்துசேர்ந்தது: "உம்முடைய குமாரத்தி மரித்துப் போனாள், போதகரை வருத்தப்படுத்த வேண்டாம்'' (லூக். 8:49ஆ). தந்தையின் இருதயம் அவருக்குள்ளாகச் செத்திருக்க வேண்டும். நான் எதனை அர்த்தப்படுத்து கின்றேன் என்பதை உங்களில் சிலர் அறிந்திருப்பீர்கள்.

யவீருவின் ஏக்கத்தைப் பற்றி இயேசு அறிந்திருக்க வேண்டும். அவரிடத்தில் [யவீருவிடத்தில்] அவர் [இயேசு], "பயப்படாதே; விசுவாச முள்ளவனாயிரு, அப்பொழுது அவள் இரட்சிக்கப்படுவாள்''[15] என்று கூறினார் (லூக். 8:50; மாற். 5:36ஐக் காணவும்). விசுவாசத்திற்கு என்ன ஒரு சோதனை!

விசுவாசத்திற்கு பலனளிக்கப்பட்டது
(மத். 9:23-26; மாற். 5:37-43; லூக். 8:51-56)

இயேசு யவீருவுடன் அவரது வீட்டிற்குச் செல்லத் தொடர்ந்தார். அவர்கள் வந்து சேர்ந்தபோது, அவரது [யவீருவின்] மகள் சற்று முன்புதான் இறந்து போயிருந்தாலும், சவ அடக்கச் செயல்முறைகள் ஏற்கனவே நடக்கத் தொடங்கியிருந்தன. அந்தக் காலம் மற்றும் இடத்தில், சவ அடக்கமானது சாதாரணமாக [ஒருவர் இறந்த] அந்த நாளிலேயே நடத்தப்படும். ஒரு குடும்பத்தின் சமுதாயத்தகுதி நிலையானது, அவர்கள் வாடகைக்கு அமர்த்த இயலக்கூடிய தொழில்முறைப் புலம்புபவர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அந்தப் புலம்புபவர்கள் ஏற்படுத்த இயலக்கூடிய சத்தத்தின் அளவு ஆகியவற்றினால் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டது.[16] இவ்விதமாக, அந்த அலுவலரின் வீட்டில் நுழைகையில், கிறிஸ்து "சந்தடியையும்" "இரைகிற ஜனங்களையும்" கண்டார் (மாற். 5:38; மத். 9:23). அங்கு "தாரை ஊதுபவர் களின்" சோககீத ஒலியும் "மிகவும் அழுது புலம்புகிறவர்களின்" நெஞ்சைப் பிளக்கும் கதறல்களும் இருந்தன (மத். 9:23; மாற். 5:38).

சத்தமிடும் அந்த மக்கள் கூட்டத்தாரை இயேசு சொல்வதைக் கவனிக்கப் போதுமான அளவுக்கு அவர்களை அமர்த்துதல் என்பது அந்த நாளில் இயேசுவின் மிகக் கடினமான பணியாக இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் அவரைக் கவனித்தபோது, அவர்களிடத்தில் அவர், ''அழாதேயுங்கள்''

என்றும் "வெளியேறும்படியும்" கூறினார். அவர், "அவள் மரித்துப்போக வில்லை, நித்திரையாயிருக்கிறாள்"[17] என்றார் (லூக். 8:52; மத். 9:24; மாற். 5:39). அவர் அவ்வாறு கூறியபோது, அழுகையினால் நிறைந்திருந்த அவ்வீடு நகைப்பினால் குலுங்கிற்று (மத். 9:24; மாற். 5:40).[18] லூக்கா, "அவள் மரித்துப் போனாளென்று அவர்கள் அறிந்ததினால், அவரைப் பார்த்து நகைத்தார் கள்" என்று கூறினார் (8:53). தொழில்முறைப் புலம்புபவர்களில் ஒருவருக்கு மேற்பட்டவர்கள், "அது மதியீனமானது! நான் இந்த ஆண்டில் ஐம்பது சவ அடக்கங்களில் இருந்துள்ளேன், ஒருவரைப் பார்க்கும்போதே, அவர் இறந்த நபர் என்பது எனக்குத் தெரியும்!" என்று கூறியிருப்பார் என்பதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது.

ஏளனம் செய்பவர்கள் மற்றும் அவிசுவாசிகள் ஆகியோருக்குக் கதவைக் காட்டிய பின்பு (மாற். 5:40அ), கிறிஸ்து யவீருவையும் அவரது மனைவியை யும், தமது மூன்று சீஷர்களுடன் - பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோருடன் (மாற். 5:37) - பிள்ளையின் உடல் கிடத்தப்பட்டிருந்த அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார். பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோர் அப்போஸ்தலர்களில் "உள்வட்டத்தினர்" என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார் கள். இவர்களை சிறப்புக் கவனிப்பிற்காக இயேசு தனியே அழைத்ததாக பதிவு செய்யப்பட்ட மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் இதுவே முதன்முறையாக இருந்தது.[19]

பின்வரும் நாடகம் போன்ற காட்சியை உங்கள் மனதில் சித்தரியுங்கள்: சிறுமியின் உயிரற்ற உடல் இருந்த இடத்திற்கு நடந்து சென்ற கிறிஸ்து, ஏற்கனவே மரணத்தினால் குளிர்ந்திருந்த அவளது கையைப் பிடித்தார். அவர் மென்மையாக, "தலீத்தாகூமி!" - "சிறு பெண்ணே எழுந்திரு என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்று அர்த்தப்படும் அரமாயிக் மொழி வார்த்தைகளைக் கூறினார் (மாற். 5:41). அவ்வார்த்தைகள் எளிமையான வைகளாக, காலையில் ஒரு சிறுமியை எழுப்புவதற்கு ஒருவர் பயன் படுத்தும் வார்த்தைகளாக இருந்தன.[20]

உடனடியாக, அந்தச் சிறுமியின் "உயிர் திரும்ப வந்தது" (லூக். 8:55).[21] அவளது கண்கள் படபடப்புடன் திறப்பதை உங்களால் காண முடிகிறதா? அவளது பெற்றோர்களின் நிம்மதிப் பெருமூச்சை உங்களால் கேட்க முடிகிறதா? மாற்கு 5:42 வசனம், "உடனே, சிறுபெண் எழுந்து நடக்கத் தொடங்கினாள்" என்று கூறுகிறது.[22] அவள் தனது தாய் மற்றும் தந்தையின் கைகளுக்குள் ஓடிச் சேர்ந்ததை உங்களால் காண முடிகிறதா? இயேசு புன்னகை புரிவதையும், பதற்றத்துடன் இருந்த அவளது தாயிடம், அவளது மகளுக்கு உணவு தயாரித்துக் கொடுக்கும்படியும் கூறியதை நீங்கள் சித்தரிக்க முடிகிறதா (மாற். 5:43; லூக். 8:55)?[23]

பரிசேயர்களின் வளர்ந்துகொண்டிருந்த பகைமை உணர்ச்சியின் காரணமாக, இது ஒரு தனிப்பட்ட விஷயமாயிருக்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பியிருந்தார். அவர் திருமதி மற்றும் திரு. யவீருக்கு, "அதை ஒருவருக்கும் அறிவியாதபடி ... உறுதியாகக் கட்டளையிட்டார்" (மாற். 5:43; லூக். 8:56ஐக் காணவும்) - ஆனால், வழக்கம்போலவே, விரைவிலேயே இந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய செய்தியானது "அத்தேசமெங்கும் பிரசித்தமாயிற்று" (மத். 9:26).

ஆயினும், உற்றுப்பார்க்கும் ஒரு தந்தை கண்ணோக்கிய நிலையில், பிரம்மித்து நின்ற ஒரு தாய் தன் மகளை உணவு உண்ணும்படி வற்புறுத்திய காட்சியையே நான் உங்களுக்கு விட்டுச் செல்ல விரும்புகின்றேன். "யவீருவே, நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?" என்று நீங்கள் அந்த மனிதரிடம் கேட்பீர்களாயின், "ஆம்!" என்பதே மீண்டும் ஒலிக்கும் பதிலாக இருக்கும்.

"பார்வையற்ற மனிதர்களே, நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?" (மத். 9:27-34)

உடல் ரீதியாகப் பார்வையற்றவர்களின் விசுவாசம் (வ. 27-31)

மத்தேயு சுவிசேஷத்தின்படி, இயேசு யவீருவின் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகையில், பார்வையற்ற இரு மனிதர்கள், "தாவீதின் குமாரனே,[24] எங்களுக்கு இரங்கும்" (வ. 27) என்று சத்தமிட்டுக்கொண்டே அவரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். அவர்கள் அவர் தங்கியிருந்த வீடு வரைக்கும்கூட அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள் (வ. 28அ). கடைசியாக, கிறிஸ்து அவர்களிடம் திரும்பி, " 'இதைச் செய்ய எனக்கு வல்லமை உண்டென்று விசுவாசிக்கின்றீர்களா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள்: 'ஆம் விசுவாசிக்கிறோம் ஆண்டவரே' என்றார்கள். அப்பொழுது அவர்களுடைய கண்களை அவர் தொட்டு,[25] 'உங்கள் விசுவாசத்தின்படி உங்களுக்கு ஆகக்கடவது' என்றார். உடனே அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டது" (மத். 9:28ஆ-30அ). மீண்டும் ஒருமுறை, இதை யாருக்கும் சொல்ல வேண்டாம் என்று இயேசு சொன்னார் (வ. 30ஆ) - மற்றும் மீண்டும் ஒருமுறை இச்செய்தியானது எங்கும் பரவிற்று (வ. 31).

ஆவிக்குரிய வகையில் பார்வையற்றவர்களின் அவிசுவாசம் (வ. 32-34)

கிறிஸ்து வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தபோது, அவர் திரளான கூட்டத்தாரால் உடனடியாகச் சூழ்ந்துகொள்ளப்பட்டார், மற்றும் அவர் தமது போதித்தல் மற்றும் குணமாக்கும் ஊழியத்தை மீண்டும் தொடர்ந்தார். பிசாசு பிடித்த, வாய்பேச முடியாத[26] ஒரு மனிதன் அவரிடத்தில் கொண்டுவரப்பட்டான் (வ. 32). இயேசு பிசாசைத் துரத்தின பின்பு, அம்மனிதன் பேசத்தொடங்கினான். "ஜனங்கள் ஆச்சரியப்பட்டு, 'இஸ்ரவேலில் இப்படி ஒருக்காலும் காணப்படவில்லை' என்றார்கள்" (வ. 33).

வழக்கம்போலவே, கர்த்தரை விமர்சனம் செய்பவர்களும் அங்கிருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களது தேவதூஷணக் குற்றச்சாட்டை மீண்டும் கூறினார்கள்: "இவன் பிசாசுகளின் தலைவனாலே பிசாசுகளைத் துரத்துகிறான்" (வ. 34). தப்பெண்ணமானது அவர்களின் காதுகளை மூடி, அவர்களின் இருதயங்களைப் பார்வையற்றதாக்கியிருந்தது (மத். 13:15ஐக் காணவும்). கிறிஸ்து என்ன செய்தாலும், அவர்கள் அவரை விசுவாசிக்க மறுத்து விட்டார்கள்.

"நாசரேத்தூர் குடிமக்களே, நீங்கள் விசுவாசிக்கின்றீர்களா?"

(மத். 13:54-58; மாற். 6:1-6; லூக். 4:16-30)

இயேசு யவீருவின் மகளைக் குணமாக்கிய பின்பு (மாற். 5:37-43), விரைவிலேயே அவர் தாம் வளர்ந்த ஊரான நாசரேத்தூருக்குச் சென்றார் (மாற். 6:1). இது அநேகமாக, கலிலேயாவில் அவரது மூன்றாம் பயணத்தில் முதல் நிறுத்தமாக இருந்திருக்கலாம்[27] (மாற். 6:6; மத். 9:35ஐக் காணவும்).

கலிலேய ஊழியத்தின்போது நாசரேத்தூர் அல்ல ஆனால் கப்பர் நகூம்தான் இயேசுவின் தலைமையகமாகச் செயல்பட்டது என்பது ஏன் என்று விளக்குவதற்காக, லூக்கா தமது சுவிசேஷ விவரத்தில் இதற்கு முன்பே, நாசரேத்தூரில் கிறிஸ்து புறக்கணிக்கப்பட்டது பற்றி எழுதினார் என்பது உறுதி (லூக். 4:16-31ஐக் காணவும்). ஆகையால், பல எழுத்தாளர்கள், இயேசு நாசரேத்தூரில் இருமுறை புறக்கணிக்கப்பட்டார் என்று நம்புகின்றார்கள்: அவரது கலிலேய ஊழியத்தின் தொடக்கத்திலும், அந்த ஊழியத்தின் முடிவுக்கு அண்மையிலும் அவ்வாறு அவர் புறக்கணிக்கப் பட்டார். அதுவே விஷயமாக இருக்கலாம்,[28] ஆனால் மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோரின் சுவிசேஷ விவரங்கள் லூக்காவின் சுவிசேஷ விவரத்தை நிறைவாக்கும் கருத்தளிப்பதாக எனக்குக் காணப்படுகிறது: அவை ஒவ்வொன்றிலும், இயேசு ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று அங்கு போதிக்கத் தொடங்கினார் (மத். 13:54; மாற். 6:2; லூக். 4:16-21). அவை ஒவ்வொன்றிலும், மக்கள் முதலில் அவரது வார்த்தைகளினால் மனம் ஈர்க்கப்பட்டார்கள் (மத். 13:54; மாற். 6:2; லூக். 4:22) மற்றும் பின்பு அவர் (பொழிப்புரையாகக் கூறுவதென்றால்) ஒரு "உள்ளூர்ப் பையனாக"வே இருந்தார் என்பதால் அவரது மனதைப் புண்படுத்தினார்கள் (மத். 13:55-57; மாற். 6:3, 4; லூக். 4:22 ஆகியவற்றைக் காணவும்). மத்தேயுவும் மாற்குவும், லூக்கா தராத விவரங்களைத் தருகின்றார்கள் என்பது உண்மையே, அதே வேளையில் மத்தேயு மற்றும் மாற்கு சுவிசேஷங்களில் காணப்படாத தகவலை லூக்கா அளிக்கின்றார்; ஆனால் இந்த விவரமானது முரண்பாடாக இருப்பதில்லை - இவை ஒன்றுக்கொன்று நிறைவாக்குபவைகளாகவே உள்ளன.

எவ்வகையிலும், இம்மூன்று சுவிசேஷ விவரங்களும் ஒன்றுகூட்டிப் படிக்கப்பட்டால் பயன்தரப் போதுமான அளவுக்கு ஒன்றுபோல் உள்ளன. இந்த நிகழ்ச்சியானது இப்புத்தகத்தில் அடுத்துத் தொடர்ந்து வரும் பிரசங்கத் தில் ஓரளவுக்குக் கூறி முடிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இவ்வேளையில் ஒரு சில குறிப்புகள் - விசேஷமாக, விசுவாசத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றிய நமது ஆய்வுக்கருத்திற்குத் தொடர்புடைய சில குறிப்புகள் - அவசியமாகின்றன.

விசுவாசம் சாத்தியமாகுதல் (மத். 13:54; மாற். 6:1, 2; லூக். 4:16-22)

இயேசு தாம் வளர்ந்த ஊரான நாசரேத்தூருக்குத் திரும்பி வந்து, ஜெப ஆலய ஆராதனையொன்றில் கலந்துகொண்டார்.[29] பங்கேற்பதற்கு அவருக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டபோது, அவர் ஏசாயா 61ல் இருந்து வாசித்தார், இது மேசியாவின் வருகையைக் குறித்த மாபெரும் தீர்க்க

தரிசனக் கூற்றாக இருந்தது. பின்பு அவர், "உங்கள் காதுகள் கேட்க இந்த வேதவாக்கியம் இன்றைய தினம் நிறைவேறிற்று" என்றார் (லூக். 4:21). வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், தீர்க்கதரிசியானவரால் உரைக்கப்பட்டவர் தாமே என்று அவர் உரிமைகோரினார்.

விசுவாசம் புறக்கணிக்கப்பட்டது
(மத். 13:54-58; மாற். 6:2-6; லூக். 4:22-30)

பதில்செய்கையானது கலவையாக இருந்தது. அவரது உரையைக் கேட்டவர்கள், தங்கள் "உள்ளூர்ப் பையன் பெரிய காரியத்தைச் செய்திருந்த தற்காக" பெருமைப்பட்டார்கள், அதே வேளையில், அவரது உரிமை கோருதல் அவர்களை கோபவெறி கொள்ளும்படி தாக்கிற்று. அவர்களின் சிந்தைகளில் கடந்து சென்றிருக்கும் எண்ணங்களின் வகை பற்றி கற்பனை செய்வது கடினமானதல்ல: "இவன் ஒரு குழந்தையாக இருந்தபோது, என் பிள்ளையுடன் விளையாடினான்! இவன் தன்னை யார் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றான்?" NASBயில் "அவர் தங்களை மனம்புண்படச் செய்தார் என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள்" என்றுள்ளது (மத். 13:57). The New Century Version[30] என்ற வேதாகமத்தில் "மக்கள் இயேசுவின் கூற்றினால் அதிர்ச்சி/கலக்கம் அடைந்தார்கள்" என்றுள்ளது.

பதினாறு அல்லது அதற்குக் குறைவான மைல்கள் தொலைவில் இருந்த கப்பர்நகூமில், அவர் செய்த வியப்புக்குரிய விஷயங்களை அவர்கள் அறிந் திருந்தார்கள், தங்களுக்கும் அவர் வியப்பூட்டும் விஷயங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள் (லூக். 4:23ஐக் காணவும்). அவர்கள் பரிசேயர்களைப் போலவே "ஒரு அடையாளத்தை" விரும்பினார்கள் (மத். 12:38-42ஐக் காணவும்). அவர்களின் விருப்பமானது விசுவாசத்தின் அடையாளக் குறிப்பாயிராமல் அவிசுவாசத்தின் அடையாளக் குறிப்பாக இருந்தது. கிறிஸ்து நாசரேத்தூரில் சில அற்புதங்களை நிகழ்த்தினார் - "அங்கே அவர் சில நோயாளிகள்மேல் கைகளை வைத்து, அவர்களைக் குண மாக்கி[னார்]" (மாற். 6:5)[31] - ஆனால் "அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தினிமித் தம் அவர் அங்கே அநேக அற்புதங்களைச் செய்யவில்லை" (மத். 13:58).

மக்கள் கும்பலாகி இயேசுவைக் கொல்லும்படி தொடர்ந்து முயற்சித்த போது, இயேசு அவர்களிடத்தில், தீர்க்கதரிசிக்குத் தமது சொந்த நாட்டில்/ ஊரில் மதிப்புத் தரப்படுவதில்லை என்று கவலையுடன் கூறினார் (மத். 13:57; மாற். 6:4; யோவா. 4:44ஐக் காணவும்). இந்த மக்களை இயேசு அறிந்திருந்தார். இவர்களில் பலருடன் அவர் வளர்ந்திருந்தார், அவர்களு டன் வாழ்ந்திருந்தார், அவர்களுடன் வேலை செய்திருந்தார், அவர்களுக்கு உதவி செய்திருந்தார். அவர்களை அவர் நேசித்திருந்தார். அவர்கள் அவரில் விசுவாசிக்க மறுத்தார்கள் என்பது அவரது இருதயத்தை உடைந்துபோகச் செய்திருக்கும். NASB வேதாகமம், "அவர்களின் அவிசுவாசத்தைக் குறித்து அவர் ஆச்சரியப்பட்டார்" என்று கூறுகிறது (மாற். 6:6). ஒரு பொழிப்புரை யானது, "அவர்கள் தம்மில் விசுவாசம் கொள்ளவில்லை என்ற உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வது அவருக்குக் கடினமாயிருந்தது" என்று கூறுகிறது (Living Bible).

முடிவுரை

ஒரு புறத்தில், நாம் யவீருவின் விசுவாசத்தை, பெரும்பாடுள்ள பெண்ணின் விசுவாசத்தை, மற்றும் பார்வையற்ற இரு மனிதர்களின் விசுவாசத்தைக் கண்டுள்ளோம். மறுபுறத்தில், நாம் யவீருவின் வீட்டில் புலம்பிக் கொண்டிருந்தவர்களின் அவிசுவாசத்தை, பரிசேயர்களின் அவிசுவாசத்தை, மற்றும் நாசரேத்தூரின் குடிமக்களின் அவிசுவாசத்தைக் கண்டுள்ளோம். வாழ்க்கையில் பின்வரும் கேள்வியைக் காட்டிலும் முக்கியமான கேள்வி வேறு எதுவும் இருப்பதில்லை: நாம் உண்மையிலேயே இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டுள்ளோமா? நாம் விசுவாசம் கொண்டிராத வரையில் கர்த்தர் நமது வாழ்வை ஆசீர்வதிக்க முடியாது (மாற். 6:5ஐக் காணவும்). நாம் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய நமது படிப்பைத் தொடருகையில், அவருக்குள் நீங்கள் கொண்டுள்ள விசுவாசம் வளர வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன் (யோவா. 20:30, 31; ரோமர் 10:17).

குறிப்புகள்

வழக்கம்போல, நமது பாடத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒரு பிரசங்கத்திற்குப் போதுமானதற்கும் அதிகமான விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளது. நான் யவீருவின் மகளை உயிருடன் எழுப்பிய வரலாற்றிலும், "இடை நிகழ்வான அற்புதத்திலும்" பிடிபட்டிருந்தேன் என்று நீங்கள் அநேகமாகக் கூறக்கூடும். இந்த நிகழ்ச்சிகள் பற்றி நான் பிரசங்கிக்க வேண்டியிருந்தால், நான் அநேகமாக இந்தப் பிரசங்கத்தை, "இனியும் நீங்கள் பயப்படாதீர்கள்" என்று அழைப்பேன். யவீரு தனது மகளான சிறுபெண் உயிர் பிழைப்பதற்காகத் தன்னால் இயன்ற எல்லாவற்றையும் செய்திருந்தும், அவள் மரித்துப் போனாள் என்ற செய்தி வந்தபோது, அவரது [யவீருவின்] மனச்சோர்வையும் ஏமாற்றத்தையும் நான் வலியுறுத்த விரும்புவேன். அந்த வேளையில் இயேசு, "பயப்படாதே, விசுவாசமுள்ளவனாயிரு" என்று கூறினார் (மாற். 5:36; லூக். 8:50). நம்மால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் செய்திருந்து, நாம் நமது ஆதாரமூலங்களின் முடிவில் வந்துசேர்ந்து, நமது ஜெபங்கள் பதில் அளிக்கப்படாததுபோல் காணப்பட்டு இருக்கும்போதுதான் நமக்கு விசுவாசம் மிகவும் தேவைப்படுகிறது. எனது நடைமுறைப் பயன்பாடு, "விசுவாசமுள்ளவனாக மாத்திரம் இருங்கள்" என்ற வார்த்தையைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கலாம்: "உங்களை நேசிக்கின்ற ஒரு தேவன்மீது மாத்திரம் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் இருங்கள்"; "சகலத்தையும் நன்மைக்கேதுவாகச் செய்ய வல்லமையுள்ள ஒரு தேவன்மீது மாத்திரம் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் இருங்கள்"; இன்னும் இதுபோன்ற பிற.

பார்வையற்ற இருமனிதர்களை இயேசு குணமாக்கிய சுருக்கமான வரலாறு ஒரு பிரசங்கத்திற்கு அடிப்படையாகச் செயல்பட முடியும் - ஆனால் பார்வையற்றவரை இயேசு குணமாக்கியது பற்றிய விவரத்தை அதிக நாடகத்துவப் பாணியில் நாம் பிற்பாடு காணவிருக்கின்றோம்: அது பர்த்திமேயு மற்றும் அவரது தோழர் ஆகியவர்களை உள்ளடக்கியிருக்கும் (மத். 20:29-34; மாற். 10:46-52; லூக். 18:35-43).

நாசரேத்தூரில் இயேசு புறக்கணிக்கப்பட்டது பற்றிய ஒரு பிரசங்கம் இப்பாடத்தைத் தொடர்ந்து வருகிறது. இவ்வரலாறு பற்றி "No More 'HoHum' Sundays" *என்ற தலைப்பில் ஜோ பர்னெட் அவர்கள் ஒரு பிரசங்கத்தை எழுதியுள்ளார்.*[32]

குறிப்புகள்

[1]ஒரே கிரேக்க வார்த்தையானது சிலவேளைகளில் "நம்பிக்கை" என்றும் சில வேளைகளில் "விசுவாசம்" என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. [2]இதைப் பற்றிய ஒரு கலந்துரையாடலை "கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2" என்ற புத்தகத்தில் அவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியப்பட்டு தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள் என்ற பாடத்தில் காணவும். [3]''ஜெப ஆலய அலுவலர்கள்'' என்பது ''ஜெப ஆலயத்தின்மேல் அதிகாரிகளாய் உள்ளவர்கள்" என்று நேரடியான அர்த்தம் தரும் கிரேக்க வார்த்தை ஒன்றிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. [4]சுவிசேஷ விவரங்களில் "மூப்பர்" என்ற வார்த்தை சில வேளைகளில் ''முன்னோர்'' (மத். 15:2) என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது, ஆனால் இது வழக்கமாக அப்பொழுது வாழ்ந்து கொண்டிருந்த யூதத்துவத் தலைவர் ஒருவரையே குறிப்பிடுகிறது. யூதத்துவ அதிகாரப் படிநிலையில், ஜெப ஆலயத்தின் மூப்பர்கள், வேதபாரகர்களைக் காட்டிலும் கீழ்ப்பட்ட தகுதி நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். "மூப்பர்" என்ற வார்த்தையானது பொதுவாக மதத்தலைவர்களைக் குறிப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இயேசு, "மூப்பர்களாலும், பிரதான ஆசாரியர்களாலும் வேதபாரகர்களாலும்" புறக்கணிக்கப்பட்டார் என்று அடிக்கடி குறிப்பிட்டார் (மத். 16:21; 21:23ஐக் காணவும்). சனதெரீன் சங்கம் சில வேளைகளில் "மூப்பர்களின் சங்கம்" (லூக். 22:66; தமிழில் இது "ஆலோசனைச் சங்கம்" என்றுள்ளது) என்று அழைக்கப்பட்டது. [5]ஜெப ஆலயத்தில் கீழ்நிலைப் பணியாளர் ஒருவர் "பணிவிடைக்காரர்" என்று அழைக்கப்பட்டார் (இந்தப் பாடத்தில் பிற்பாடு, லூக். 4:20ல் காணவும்). [6]மத்தேயு சுவிசேஷ விவரத்தில், யவீரு தனது மகள் ''இப்பொழுதுதான் மரித்துப் போனாள்'' என்று கூறினார் (மத். 9:18). இது அநேகமாக, துக்கத்தில் உள்ள ஒரு தந்தை, "நான் வீட்டை விட்டு வரும்போது அவள் ஏறக்குறைய மரித்த நிலையில் இருந்தாள், இப்போது அவள் ஏற்கனவே இறந்திருப்பாள். எனவே நாம் அவசரமாய்ச் செல்ல வேண்டும்!" என்று கூறுகின்ற விதமாயிருக்கலாம். மருத்துவர் லூக்கா, "அவள் மரண அவஸ்தையாயிருந்தாள்" என்று வலியுறுத்தினார் (லூக். 8:41). [7]இயேசு அநேகமாகக் கப்பர்நகூமுக்குத் திரும்பி வந்திருப்பார். "இவர் யார்?" என்ற பாடத்தில், "பாவிகளுடன் உண்ணுகின்ற இவர் யார்?'' என்ற உட்தலைப்பின் கீழ்வரும் கலந்துரையாடலை மறுகண்ணோட்டமிடவும். [8]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 352. *[9]"அசுத்தம்" பற்றிய அறிவிப்பு ஒரு நடைமுறைப் பக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது: சிலவேளைகளில், சடங்காச்சாரமான ''அசுத்தம்'' என்பதை உண்டாக்கிய விஷயமானது, நோய்த் தொற்றுள்ளதாக இருந்தது. "சுத்தம்" மற்றும் "அசுத்தம்" பற்றிய பிரமாணமானது வியாதி பரவுவதைத் தடை செய்ய உதவிற்று. [10]உடற்கூறியல் என்பது "உயிருள்ளவற்றின் செயல்முறைகள், நடவடிக்கைகள் மற்றும் செயல் வகைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய உயிரியல் விஞ்ஞானம் ஆகும்"* (*American Heritage Dictionary,* 4th ed. [2001], s.v. "physiology"). *முதல் நூற்றாண்டில்,*

உடற்கூறியல் பற்றிய அறிவானது மிகவும் அடிப்படையானதாக இருந்தது.

[11]"The fringe" *(ஓரம்) என்பது நியாயப்பிரமாணத்தைப் பற்றி மக்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்கான குஞ்சங்களில் ஒன்றாக இருந்திருக்கலாம் (உபா. 22:12).* KJV*யில்* "the hem of his garment" [*தமிழில் "வஸ்திரத்தின் ஓரம்"*] *என்றுள்ளது, இது பின்வரும் பேச்சு வழக்குச் சொற்றொடராயிற்று: "வஸ்திரத்தின் ஓரத்தைத் தொடுதல்" என்பது, தனிநபர் ஒருவர் சில தலைப்புகளை விளக்க அல்லது சில இலக்குகளைச் சாதிக்கத் தொடங்கி மட்டும் இருக்கின்றார் என்று சுட்டிக் காண்பிக்கிறது.* [12]*இது அவருக்கு அவ்வப்போது இளைப்பாறுதல் தேவைப்பட்டது ஏன் என்பதையும், ஜெபம் அவருக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது ஏன் என்பதையும் விளக்க உதவலாம்.* [13]*இதற்கு யோவான் 6:5, 6ல் ஒரு உதாரணம் உள்ளது.* [14]*இவள் யாரையேனும் தொட்டது என்பது அவர்களையும் "அசுத்தமாக்கி யிருக்கும்" என்பதை அறிந்திருந்தாள் என்பதும் கூட இவளைப் பயமடையச் செய்திருக்கலாம் (லேவி. 15:19). ரபீக்கள் இவளைக் கண்டனம் செய்திருக்கலாம், ஆனால் இயேசு அவ்வாறு செய்யவில்லை.* [15]*அந்தப்பெண் வியாதிப்பட்டு "மட்டும்" இருந்திருந்தால், "நலமாவாள்" என்பதே எதிர்பார்க்கப்பட்ட சொல் விளக்கமாக இருந்திருக்கும். மரித்தோரில் இருந்து எழுப்புதல் என்பது நோயாளிகளைக் குணமாக்குதல் போன்ற அற்புதத்துடன் வகைப்படுத்த வேண்டிய அற்புதமே என்பதை நான் மீண்டும் ஒருமுறை வலியுறுத்துகின்றேன். அற்புதமாகக் குணமாக்க முடியும் என்று உரிமைகோருகின்றவர்கள் தங்கள் உரிமைகோருதலை, மரித்தவர்களை உயிருடன் எழுப்புவதினால் பலப்படுத்தவும் ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும்.* [16]*ஏழைகளும் கூட, குறைந்தபட்சம் ஒரு அழுகின்ற பெண்ணையாவது மரணநேரங்களில் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டார்கள்.* [17]*"நித்திரை" என்பது மரணம் என்பதற்கான பொதுவான மங்கல வழக்கு சொல்லாக உள்ளது (யோவா. 11:11-14ஐக் காணவும்).* "Cemetery" *என்ற வார்த்தையானது "தூங்கும் இடம்" என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது.* [18]*சிரிப்பு என்பது ஏளனம் செய்தல் மற்றும் எரிச்சலைத் தெரிவித்தல் என்பதாக இருந்திருக்கும். இயேசுவின் கூற்றுக்கு தொழில்முறை புலம்புபவர்களிடமிருந்து வந்த பதில்செயலின் ஒரு பகுதி, அவர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கப்பட மாட்டாதோ என்ற பயத்தினால் ஏற்பட்டதாயிருக்கலாம்.* [19]*மறுரூபமடைதல் மற்றும் கெத்சமெனே தோட்டம் ஆகியவை மற்ற இரு வேளைகளாயிருந்தன (மத். 17:1; மாற். 14:33). இந்த மூவர் இயேசுவுக்கு விசேஷித்தவர்களாய் இருந்தது ஏன் என்று நமக்குத் தெரியாது. ஒருவேளை இது அவர்களின் எதிர்காலப் பணிப்பொறுப்பினிமித்தமாக இப்படி இருந்திருக்கலாம்: பேதுரு, ஆதி சபையில் முன்னோடி நடத்துனராக இருந்தார்; யாக்கோபு முதல் இரத்தசாட்சியாக மரணம் அடைந்தார்; நாம் அறிந்துள்ள வரையில், யோவான் வேறு எந்த அப்போஸ்தலரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாக தமது ஊழியத்தைத் தொடர்ந்தார். இந்த மூவரும் அவரை [இயேசுவை] முதன்முதலாக விசுவாசித்தவர்களாயிருந்தார்கள்.* [20]*இந்த வாக்கியம்* McGarvey and Pendleton, *356ல் இருந்து தழுவியமைக்கப் பட்டது.*

[21]*இது மரித்தோரை இயேசு உயிருடன் எழுப்பியதாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் இரண்டாவதாக இருந்தது. நாயீன் நகரத்து விதவையின் மகனை உயிருடன் எழுப்பியது முதலாவது நிகழ்ச்சியாக இருந்தது (லூக். 7). லாசரு உயிருடன் எழுப்பப்பட்டது மூன்றாவது நிகழ்ச்சியாகும் (யோவா. 11).* [22]*சிறு பெண்பிள்ளைகளின் இயல்பை அறிந்துள்ளவன் என்ற வகையில் நான், அவள் சற்றுக் குதித்திருப்பாள் என்று கூறுகின்றேன்.* [23]*அந்தச் சிறுமி நோய்வாய்ப்பட்டபோது அநேகமாகத் தன் பசியை இழந்து போயிருப்பாள், மற்றும் அவள் சற்றுக்காலம் உணவு உண்ணாது இருந்திருக்கலாம். இது, நமக்கு நாம் செய்து கொள்ளக்கூடிய*

விஷயங்களைத் தேவன் நமக்காகச் செய்வதில்லை என்பதற்கு அளவியல் ரீதியான விவரிப்பாக இருக்கலாம். [24]"தாவீதின் குமாரன்" என்பது 2 சாமுவேல் 7:12ன் அடிப்படையில் யூதர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட மேசியாத்துவப் பட்டப்பெயராக இருந்தது. [25]இயேசு சில வேளைகளில் தொட்டும் சில வேளைகளில் தொடாமலும் குணமாக்கியுள்ளார். வல்லமை என்பது செயல்முறையில் அல்ல ஆனால் அவரது நபர்த்துவத்திலேயே இருந்தது. [26]இம்மனிதன் பிசாசினால் பிடிக்கப்பட்டு இருந்ததுடன் கூட, உடல் ரீதியாக பிணியுற்று இருந்திருக்கலாம் (பேசமுடியாமையை விளைவித்ததான கேட்க முடியாத தன்மை), ஆனால் அநேகமாக இவனது ஊமைத்தன்மையானது பிசாசு பிடித்திருந்ததினால் விளைந்திருக்கும் (மாற். 9:17ஐக் காணவும்). [27]மூன்றாவது பயணத்தைப் பற்றி நாம் அடுத்த பாடத்தில் படிப்போம். [28]நாசரேத்தூருக்குத் திரும்ப வந்து அவர்களுக்கு இன்னொரு வாய்ப்புத் தருதல் என்பது இயேசுவின் பரிவிரக்கம் கொண்ட இயல்புக்குப் பொருத்தமானதாகவே இருந்திருக்கும் என்பது உறுதி. [29]லூக்கா சுவிசேஷ விவரமானது அந்தக் காலம் வரையிலும் இருந்த ஜெப ஆலய ஆராதனையின் மிகவும் முழுமையான சித்தரிப்பைத் தருகிறது. ஜெப ஆலய ஆராதனைகள் பற்றி நாம் அறிகின்றவற்றில் பெரும்பான்மையானவைகள் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு எழுதப்பட்ட ஏவுதல் பெற்றிராத ஆதார மூலங்களில் இருந்து வருகின்றன. [30]The Answer (Dallas: Word Bibles, 1993), 980.

[31]மாற்கு சுவிசேஷ விவரமானது, "அங்கே அவர் [*இயேசு*] *சில நோயாளிகள் மேல் கைகளை வைத்து, அவர்களைக் குணமாக்கினதேயன்றி, வேறொரு அற்புதமும் செய்யக் கூடாமல்" என்று கூறுகிறது (மாற். 6:5). தேவன் (அல்லது இயேசு) சிலவற்றைச் செய்யக்கூடாமற்போனது என்று வேதாகமம் கூறும் எந்த வேளையிலும், "அதைச் செய்தல் என்பது அவரது சித்தம் மற்றும் தீர்மானம் ஆகியவற்றுடன் சீர்பொருந்துவதில்லை" என்று அக்கூற்று அர்த்தப்படுத்துகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். [32]*Joe Barnett, *Live! With Peace, Power, and Purpose,* 20th Century Sermons Series, vol. 11 (Abilene, Tex: Biblical Research Press, 1978), 118-25.